

NARAŻAĆ (2) *vb impf*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

[*praes 2 sg narażasz.*] ◊ [*praet 3 sg m narażał*] (2).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII – XVIII w.

1. *Insynuować, podsuwać [co]* (2) :

narażać na kogo (1): P. Marszałek u XArcybiskupa tam Arcybiskup wiele exagierował ze Komora barzo moc bierze vkrola y barzo rządzi na Pana Podlaskiego to narażał. *ActReg* 82.

narażać komu (1): [*prokurator*] to co była łtroná łobie v Sądu Ziemłkiego vpuściłá/ łtronie nárażał á Kroi ładzác *ex Allegatis et responfis*, musiał to ładzić co łłyłzał *OrzRozm* T4v.

2. [*Stosować co, posługiwać się [czym]: [mówi Śmierć do Starca:]* A już figłami narażasz, Żem się osłyszala, wmawiasz, Każesz mi na polu kosić, Umiesz tych fortyłów dosyć *DramStp* I 641.]

Formacje współrdzenne cf DORAZIĆ.

DJ